

inden i det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, naar han saa Resultaterne af de Understøttelser, som blev bevilget, han vilde sikkert ikke være tilfreds med Resultaterne. Nej, det, der er sket med det 25 pCt.'s Tillæg, synes jeg er et talende Vidnesbyrd om, at man ikke kan overlade Kommunalbestyrelserne et frit Skøn, navnlig ikke efter at det en Gang er taget fra dem, og efter at de gamle har faaet faste Takster at regne med (*Martin Hansen*: Hvor har De disse Oplysninger fra?). Fra Statistisk Departement, og de staaer til Tjeneste bag efter; de gælder for Aaret 1924—25.

Det er jo for øvrigt ikke alene det, at vi er sikre paa, at Kommunerne ikke vil bevilge — det regner jo ingen med, heller ikke Venstre og det ærede Medlem Hr. Martin Hansen selv —, men det er ogsaa det, at man bringer Usikkerhed ind hos de gamle: de kan regne med, at de faste Statstakster er godt det halve af, hvad de har faaet hidtil, og saa beror alt det andet paa, at Kommunerne vil give dem noget eller ej. Der vil herved blive bragt en Usikkerhed ind i de gamles Tilværelse, som man ikke har Lov at bringe ind. Men, siger det ærede Medlem Hr. Martin Hansen saa: Det skal vi være noget forsigtige med at sige fra socialdemokratisk Side, for det er ikke saa længe siden, at der fra os forelaa et Forslag om Minimaltakster og frit Skøn. Det er ganske rigtigt, men jeg tror dog, at det ærede Medlem vil erkende, at paa det daværende Tidspunkt, 1918, var det Forslag, som blev fremsat fra vor Side, en Fordel for de gamle. Det hed i dets § 9, at den tilstaaede Invaliditets- eller Alderdomsunderstøttelse skal udgøre, hvad der til enhver Tid behøves til den understøttedes og Familiens nødvendige Underhold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde; dog maa den ikke være lavere end følgende Minimaltakster — og saa kommer Minimaltaksterne: 500 Kr. i København, 440 Kr. i Provinsbyerne og 375 Kr. i Landdistrikterne for Ægtepar. Disse Minimaltakster betød paa det daværende Tidspunkt en meget stor Fordel; det var en stor Fordel, at man til mange Landkommuner kunde sige: Under de Takster kan I ikke komme. Vort Forslag betød altsaa en Forbedring af de daværende Aldersrenteforhold, medens det ærede Medlem Hr. Martin Hansen nu vil bort fra — eller nødig vil bort fra, men hans Partis Standpunkt tvinger ham jo dertil — de virkelig gode Maksimaltakster, vi har, og som kunde blive endnu bedre, hvis der foretoges den Ændring, vi har foreslaet;

man behøver blot at tage den famøse Lægeerklæring bort af den nuværende Lovs § 5, saa kan denne Paragraf bruges til at gøre Taksterne endnu bedre for de gamle.

Jeg skal slutte med at sige, at naar en Førstebehandling ender paa den Maade, som denne Behandling ender paa, nemlig at Regeringen er i fuld Flugt bort fra sit eget Forslag, og Partiets officielle Ordfører erklærer, at man er villig til at gaa ind paa alt muligt andet, saa er den højtærede Regering kommet i akkurat den samme Tilstand, som de Gang paa Gang har haanet os for, da vi havde Regeringsmagten, og vi var dog i mangfoldige Tilfælde i Stand til at skabe et Flertal i dette Ting, medens det nuværende Regeringspartis Haan mod os udelukkende hvilede paa den Magtstilling, Partiet har i det andet høje Ting. Naar Regeringen allerede nu under første Behandling er kommet i Mindretal her og er paa Flugt fra sit eget Forslag, kan jeg trække mig ganske rolig tilbage og tilgive den højtærede Indenrigsminister det Sprog, han har indført her i Salen — jeg skal ikke følge ham, men jeg skal vedblivende arbejde imod det Lovforslag, han har fremsat her for Folketinget.

Vesterager: Denne Forhandling har jo været noget vidtvsævende, og der har jo været draget forskellige Spørgsmaal ind, som det forekommer mig var noget langt borte fra det egentlige Emne; jeg skal dog ikke trætte det høje Ting med mange Bemærkninger, men der er nogle enkelte Hovedpunkter, jeg maa berøre.

Det ærede Medlem Hr. Hauge var inde paa Manchester-Teoriene, og det kan jo være meget interessant, men det, der for mig var det interessante ved det hele, var dette, at det ærede Medlems Bemærkninger sluttede med, at der var en uhyre Kapitalmangel her i Landet. Det lagde jeg Mærke til, fordi det er ret interessant at se, at paa den ene Side beklager Socialdemokraterne sig over denne Kapitalmangel, indrømmer altsaa, at det er en stor Hindring for, at vi kan faa de uheldige Samfundsforhold i Orden, og paa den anden Side stiller de uhyre Krav til Samfundet, til Staten og Skatteyderne. Jeg tror, at man vanskeligt vil kunne forlige de to Ting, jeg tror, at det vilde være godt, om man vilde frede om Kapitalopsamlingen, saaledes at der kunde blive bedre Kaar for hele det Erhvervsliv, vi dog maa støtte os til.

Dernæst vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr.